

Kommittédirektiv

Ett bättre och enklare grundskydd i ålderspensionssystemet

Beslut vid regeringssammanträde den 18 juni 2026

Sammanfattning

En särskild utredare ska analysera och lämna ett samlat förslag till reformerat grundskydd i det allmänna ålderspensionssystemet, men kan om det finns särskilt behov lämna förslag till alternativa utformningar av delar i förslaget. Syftet är att göra grundskyddet enklare, mer träffsäkert och effektivt.

Utredaren ska bl.a.

- analysera och lämna förslag på om, och i så fall hur, förmånerna i grundskyddet kan renodlas och ges en mer sammanhållen struktur,
- analysera och lämna förslag på hur behovsprövningen kan utformas i syfte att öka begripligheten och förenkla administrationen samtidigt som riskerna för felaktiga utbetalningar och bidragsbrott minimeras,
- analysera och lämna förslag på hur träffsäkerheten i garantipensionen kan förbättras, hur grundskyddet bäst kan motverka fattigdom samt hur drivkrafterna till arbete och långa arbetsliv kan stärkas, och
- lämna nödvändiga författningsförslag och vid behov, beskriva möjliga övergångsregler.

Uppdraget ska redovisas senast den 1 mars 2028.

Bakgrund

Grundskyddet inom ålderspensionssystemet består av garantipension, bostadstillägg, särskilt bostadstillägg och äldreförsörjningsstöd. Därutöver finns förmånen inkomstpensionstillägg, som är ett tillägg till den allmänna inkomstgrundande pensionen. I dessa direktiv omfattar begreppet grundskydd samtliga dessa förmåner som alla är skattefinansierade.

Grundskyddet syftar till att säkerställa en grundläggande ekonomisk trygghet för pensionärer med en låg eller ingen inkomstgrundad pension och därigenom motverka fattigdom bland äldre. Grundskyddet ska även säkerställa att arbete lönar sig i pensionshänseende för den som arbetat men som haft jämförelsevis låga inkomster under livet.

Vid ansökan om allmän inkomstpension prövas rätten till garantipension och inkomstpensionstillägg. Garantipensionen kompletterar den inkomstgrundade allmänna pensionen upp till en fastställd nivå. Förmånen indexeras med prisutvecklingen i syfte att säkerställa en bibehållen köpkraft. Inkomstpensionstillägget liknar i sin funktion garantipensionen genom att det också enbart prövas mot inkomstpensionen och premiepensionen enligt en särskild beräkningsregel och minskas proportionerligt om försäkringstiden understiger 40 år. Förmånen har dock tillkommit med ett annat syfte, nämligen att ge ett tillägg till inkomstpensionen för personer med ett långt arbetsliv och låga inkomster, snarare än att garantera en viss pensionsnivå. Försäkringstiden tjänas därför in genom år med pensionsgrundande inkomst, i stället för genom bosättningsår som i garantipensionen. En annan skillnad är att inkomstpensionstilläggets nivå inte indexeras. Det finns därmed både skäl för och emot att betrakta tillägget som en del av grundskyddet. Mot denna bakgrund ingår förmånen i översynen.

Därutöver kan man som pensionär ansöka om tre särskilda behovsprövade stöd:

1. bostadstillägg som syftar till att möjliggöra en rimlig bostad för hushåll med låga inkomster
2. särskilt bostadstillägg som syftar till att komplettera bostadstillägget för personer med höga bostadskostnader och låg disponibel inkomst i förhållande till bostadskostnaden

3. äldreförsörjningsstöd som syftar till att tillförsäkra personer med låga inkomster en skälig levnadsnivå och en skälig bostadskostnad.

Vid bifall till en ansökan om bostadstillägg prövas även rätten till särskilt bostadstillägg: Om även särskilt bostadstillägg beviljas prövas rätten till äldreförsörjningsstöd. Förmånerna prövas därmed utifrån samma uppgifter på hushållsnivå, men skiljer sig åt genom delvis olika beräkningsregler.

Förmånerna i grundskyddet är i stor utsträckning ett arv från tidigare konstruktioner. Garantipensionens nivå fastställdes, något förenklat, med utgångspunkt i att undvika förlorare i övergången från folkpensionssystemet. Bostadstillägget har i huvudsak haft samma utformning sedan 1960 och anpassades i samband med pensionsreformen på 1990-talet främst för att begränsa omfördelningseffekter. Det särskilda bostadstillägget infördes som en tillfällig åtgärd för att hantera ökade ekonomiska problem efter skattereformen. Äldreförsörjningsstödet tillkom senare för att motverka att ekonomiskt bistånd blev en varaktig försörjningskälla för särskilt utsatta pensionärer.

När inkomsterna har ökat snabbare än priserna har den prisindexerade garantipensionen gradvis kommit att omfatta färre pensionärer. Samtidigt har utgifterna också minskat. Mellan 2009 och 2019 minskade utgifterna, till de lägsta observerade utgiftsnivåerna för grundskyddet, med 15 procent i fasta priser. De senaste åren har utvecklingen dock vänt. Två höjningar av garantipensionen utöver den ordinarie prisindexeringen, förstärkningar av bostadstillägget, införandet av inkomstpensionstillägget samt hög inflation – som påverkat prisindex men inte inkomstindex – har sammantaget ökat grundskyddets omfattning. Utgifterna för grundskyddet har ökat med ca 80 procent mellan 2009 och 2025 i fasta priser. Samtidigt har de inkomstrelaterade pensionerna höjts och utgifterna för grundskyddet som andel av de totala allmänna pensionsutgifterna är idag drygt 11 procent, en liknande nivå som 2009. Vid den lägsta noteringen 2019 var utgifterna ca 7 procent. I dag får cirka hälften av pensionärerna garantipension och omkring 70 procent får någon del av grundskyddet med inkomstpensionstillägget inkluderat.

Den senaste tidens förstärkning av grundskyddet sammanfaller med en minskning i den ekonomiska utsattheten bland äldre. Andelen med låg ekonomisk standard bland personer i åldern 80 år och äldre uppgår till

omkring 12 procent 2024. Detta är lägre än i befolkningen som helhet. I åldersgruppen 65 till 79 år är andelen knappt 9 procent, vilket är den lägsta nivån bland samtliga åldersgrupper. I ett internationellt perspektiv ligger andelen äldre med låg ekonomisk standard i Sverige på nivåer som är jämförbara med övriga nordiska länder, med undantag för Norge där andelen är något lägre. Ett liknande mönster återfinns för absolut fattigdom. Enligt båda måtten ligger Sverige under EU-genomsnittet. Samtidigt finns betydande skillnader mellan grupper. Låg ekonomisk standard är mer utbredd bland kvinnor, ensamstående och utrikes födda.

Problemen med nuvarande grundskydd och skälen för en utredning

Ökad komplexitet

Flera av grundskyddets delar har tillkommit som tillfälliga eller riktade lösningar, utan tydlig förankring i en gemensam målstruktur. Det särskilda bostadstillägget var avsett som en tillfällig åtgärd i början av 1990-talet men finns alltjämt kvar. Inkomstpensionstillägget betraktades inte som en del av pensionssystemets långsiktiga struktur, även om någon formell tidsbegränsning aldrig angavs. Tillsammans har dessa tillägg bidragit till att systemet blivit svårare att förstå och överblicka.

Den ökade komplexiteten i grundskyddet bidrar också till att systemet blir mer svåradministrerat och svårare att informera om för Pensionsmyndigheten. Handläggningen av grundskyddet kräver i dag omfattande manuell handläggning, bland annat bedömningar av bosättningstid, civilstånd och inkomster från utlandet. Den växande gruppen pensionärer med inkomster eller bosättning i flera länder ökar behovet av att inhämta och kontrollera uppgifter från flera källor, vilket gör handläggningen mer tidskrävande och sårbar för fel. Även en ökad rörlighet i folkbokföringen medför administrativa utmaningar.

För individen innebär detta längre väntetider, ökad osäkerhet och en större risk för att beslut dröjer eller blir felaktiga. Utdragen handläggning kan leda till ekonomisk utsatthet och minska förtroendet för pensionssystemet. En konstruktion som bygger på en skyldighet att anmäla förändrade förhållanden kan skapa osäkerhet och öka risken för fel och återbetalningskrav.

Bred träffbild och felaktiga utbetalningar

Behovsprövningen syftar till att öka träffsäkerheten och rikta stödet till dem med störst behov. Samtidigt betalas både garantipensionen och inkomstpensionstillägg ut till pensionärer som inte löper någon påtaglig risk för ekonomisk utsatthet. Ett syfte med garantipensionens konstruktion är därtill att säkerställa att den allmänna pensionen för den som har arbetat men haft låga inkomster blir högre än för den som inte arbetat alls eller endast arbetat mycket lite. En betydande andel av utbetalningarna går till pensionärer relativt högt upp i inkomstfördelningen. De förändringar som genomförts i grundskyddet de senaste åren har, i kombination med hög inflation, inneburit en utvidgning av snarare än en omfördelning inom systemet.

En aspekt av träffsäkerhet är även förekomsten av felaktiga utbetalningar. Felaktiga utbetalningar förekommer i olika utsträckning över hela välfärdssystemet, liksom i grundskyddet och särskilt de behovsprövade förmånerna. Felaktiga utbetalningar får negativa konsekvenser statsfinansiellt, men kan också leda till negativa effekter för den enskilde genom exempelvis risken för återkrav, i vissa fall brottsanmälan och – efter den 1 juli 2026 – en administrativ sanktionsavgift eller bidragsspärr.

Felaktiga utbetalningar kan innebära att ersättningen blir antingen för hög eller låg. Det är till exempel i stort sett lika vanligt att pensionärer låter bli att anmäla sänkta som höjda bostadskostnader. Felaktiga utbetalningar kan vidare vara oavsiktliga, avsiktliga och i vissa fall även brottsliga. Det finns också ett betydande mörkertal inom bostadstillägg och äldreomsorgsstöd som också kan anses vara en form av felaktighet. Många som har rätt till dessa förmåner ansöker inte, ofta på grund av bristande information eller upplevelsen att systemet är för krångligt. Detta innebär att grundskyddet i praktiken inte är helt träffsäkert, trots att det i teorin är väl utformat för att skydda mot låg ekonomisk standard.

Svaga drivkrafter till uppskjutet uttag av garantipension och fortsatt arbete

De senaste årens höjningar av grundskyddet har bidragit till att minska fattigdomen bland äldre. Samtidigt har kopplingen mellan arbete och pension försvagats genom ökade marginaleffekter i de inkomstintervall där grundskyddet fasas ut. Detta innebär att livsinkomstprincipens genomslag blivit mindre tydligt i de lägre inkomstskikten. Livsinkomstprincipen är

bärande i det allmänna pensionssystemet och innebär att det ska finnas en tydlig koppling mellan förvärvsinkomster under livet och pensionsutfallet.

En majoritet av pensionärerna får idag garantipension. Förmånen saknar genom sin utformning tydliga ekonomiska incitament för att skjuta upp uttaget av garantipensionen för den som passerat riktåldern. Detta kan bidra till att det etableras en norm att ta ut garantipensionen så snart det är möjligt. Samtidigt kan de som går i pension före riktåldern ha svårt att klara sin ekonomi eftersom de inte kan få garantipension. Inkomstpensionstillägget ger vidare upphov till i vissa fall över hundra procentiga margineffekter och innebär ett principiellt avsteg från livsinkomstprincipen i pensionssystemet.

Den önskade styrkan, eller nivån, i livsinkomstprincipen och respektavståndet – skillnaden i pension mellan den som har arbetat ett helt yrkesliv och den som har arbetat lite eller inte alls – har dock aldrig konkretiserats. Nivån på respektavståndet beror dessutom i hög grad på hur måttet definieras. Vidare kan det konstateras att utfallet från det allmänna pensionssystemet i praktiken alltid har haft en relativt sammanpressad inkomstfördelning, bland annat till följd av taket i den allmänna inkomstgrundade pensionen och grundskyddets utjämnande effekt.

Varierad personkrets mellan grundskyddsformånerna

Uttrycket personkrets avser de villkor som gäller för att någon ska kvalificera sig till en viss förmån och varierar mellan förmånerna. En central skillnad är att kravet på antal försäkringsår för rätt till full förmån är olika liksom att försäkringstiden räknas på antingen bosättningsår eller intjänandeår.

Grundskyddets personkrets har med tiden blivit alltmer varierad mellan de olika förmånerna. För garantipensionen baseras rätten på bosättningsår (minst tre år), medan rätten till inkomstpensionstillägget bestäms utifrån antalet år med pensionsgrundande inkomst. Därtill kommer kraven på kvalificering till bostadstillägg och äldre försörjningsstöd, som kan uppfyllas genom bosättning i Sverige under en tid om fem år inom en ramtid om femton år, eller genom bosättning i Sverige i kombination med inkomster av förvärvsarbete som uppgår till en viss nivå över en viss tid (prop. 2025/26:136). Det är möjligt att ha olika personkrets för olika förmåner inom grundskyddet, men det finns skäl att ytterligare motivera och klargöra skillnaderna i utformning.

Flera olika syften

Varje förmån inom grundskyddet har ett uttalat syfte som i huvudsak motsvarar de problem det en gång utformades för att hantera. Samtidigt verkar förmånerna i delvis olika riktningar. De behovsprövade förmånerna är tydligt inriktade på att minska ekonomisk utsatthet bland dem med lägst inkomster. Garantipensionen har en bredare träffbild till följd av en relativt långsam avräkning. Konstruktionen innebär att den allmänna pensionen för den som har arbetat men haft låga inkomster blir högre än för den som inte arbetat alls eller endast arbetat mycket lite. Inkomstpensionstillägget riktas i sin tur till grupper med ett långt arbetsliv men relativt låga inkomster och verkar därmed inte enbart mot de mest ekonomiskt utsatta. Denna skillnad i inriktning har funnits sedan tidigare, men har förstärkts genom höjningar av garantipensionen och införandet av inkomstpensionstillägget. Utvecklingen har också präglats av en växelverkan mellan höjningar av grundskyddet och ambitionen att upprätthålla respektavståndet.

Sammantaget innebär detta att grundskyddets olika delar i mindre utsträckning än tidigare verkar i en tydlig gemensam riktning, vilket gör den samlade träffbilden mindre tydlig. Utvecklingen har dessutom skett utan att de ursprungliga syftena med förmånerna, eller med grundskyddet som helhet, har förtydligats eller omprövats. Detta bidrar ytterligare till oklarheter kring grundskyddets övergripande funktion och inriktning.

Det faktum att en majoritet av dagens pensionärer får del av garantipensionen, i kombination med införandet av inkomstpensionstillägget, och en indragen export av förmånen till följd av EU-domen om garantipensionens klassificering som minimiförmån, har aktualiserat frågan om ifall garantipensionens regelverk och den nuvarande träffbilden är förenligt med det avsedda syfte att garantera en lägsta pension. När en större andel av pensionärerna omfattas förskjuts garantipensionens funktion från att vara en minimiförmån till att i praktiken fungera mer som ett generellt tillägg till inkomstpensionen.

Det finns därför skäl att tydliggöra och motivera hur garantipensionen fortsättningsvis bör utformas och avgränsas. Olika delar av grundskyddet kan ha olika syften. Ett förtydligt och mer konsekvent förhållande mellan syfte och utformning kan bidra till att stärka legitimiteten för hela grundskyddet. Det kan även klargöra hur förmånen bör bedömas i förhållande till EU:s regelverk, inte minst i fråga om exporterbarhet. I

samband med detta finns det skäl för att även tydliggöra hela grundskyddets utformning så att det är förenligt med EU-rätten.

Även bostadstillägget har förändrats i grunden. Införandet av konsumtionstillägget har skapat en principiell otydlighet mellan bostadsstöd och inkomststöd. Genom att delvis ersätta kostnader som inte är direkt kopplade till boendet har bostadstillägget breddats till att även fungera som ett allmänt konsumtionsstöd, trots att dess syfte aldrig formellt ändrats.

Frågan om förmånernas uttalade syfte belyser också den mer generella betydelsen av semantik för pensionssystemets legitimitet. Benämningarna på olika förmåner bör i möjligaste mån spegla deras faktiska funktion och syfte, att kalla saker för vad de är. Detta gäller inte minst garantipensionen med dess relativt breda träffbild samt bostadstillägget, som delvis har karaktären av ett konsumtionsstöd. Det finns därför skäl för att överväga andra namn på förmånerna i grundskyddet.

Utgångspunkter för en utredning

Utredaren ska, mot bakgrund av den problembild som redovisats ovan, ta fram ett eller flera förslag till ett reformerat grundskydd. Grundskyddet ska så långt som möjligt utformas med hänsyn till enkelhet, begriplighet, träffsäkerhet, kostnadseffektivitet och offentligfinansiell hållbarhet. Utformningen ska innebära en avvägning mellan grundskyddets huvudsakliga syfte att säkerställa ekonomisk trygghet för pensionärer med låga inkomster, behovet av att upprätthålla drivkrafter till arbete och en hållbar utveckling av utgifterna över tid. Det finns därutöver behov av att tydliggöra grundskyddets syften och funktioner, eftersom de olika förmånerna över tid har utvecklats i delvis olika riktningar utan att en samlad målbild har formulerats.

Ett enklare och mer begripligt grundskydd

Grundskyddet bör utformas så att bördan för den enskilde och för berörda myndigheter minskar. Ett grundskydd med färre förmåner och en mer enhetlig och förenklad administration bör därför prövas i syfte att öka begripligheten.

Ett reformerat grundskydd bör bidra till att minska den administrativa bördan för den enskilde, effektivisera handläggningen hos berörda myndigheter och begränsa administrationskostnaderna. Grundskyddet bör

även minska risken för felaktiga utbetalningar och bidragsbrott, särskilt inom de behovsprövade förmånerna.

För att uppnå detta bör grundskyddet utformas med hänsyn till förutsättningarna för kostnadseffektiv och ökad automatisering i handläggande och utbetalande myndigheters verksamhet. Detta kan bland annat innebära minskade krav på att den enskilde ska lämna och uppdatera uppgifter samt ett regelverk som möjliggör effektiv informationsinhämtning och kontroll. Ersättningarna bör som utgångspunkt baseras på uppgifter som kan inhämtas från eller kontrolleras mot en tillförlitlig källa (jfr t.ex. prop. 2023/24:1 utg.omr. 2 avsnitt 8.5.1).

Utredaren ska också analysera i vilken utsträckning de behovsprövade förmånernas utformning bör innehålla inslag av indexering och schablonisering. Förekomsten av dessa inslag behöver särskilt analyseras med avseende på stärkta drivkrafter till arbete och grundskyddets offentligfinansiella hållbarhet.

Ökad träffsäkerhet

Träffsäkerheten i de behovsprövade förmånerna är relativt god, eftersom prövningen på hushållsnivå gör att de i hög utsträckning når ensamhushåll där ekonomisk utsatthet är särskilt utbredd. Grundskyddet bör därför även fortsättningsvis omfatta minst en förmån som prövas mot inkomster, förmögenhet och bostadskostnader, i syfte att möjliggöra en träffsäker fattigdomsbekämpning på hushållsnivå.

För garantipensionen ska en förändrad avräkning övervägas, både vad gäller i vilken takt och mot vilka inkomster avräkningen bör göras. Ett reformerat grundskydd ska med avseende på träffsäkerhet ta sikte mot att ge största möjliga nytta per skattekrona.

Stärkta drivkrafter till arbete och senare pensionsuttag

Ett reformerat grundskydd bör utformas så att andelen pensionärer som möter höga marginaleffekter minskar. Detta kan åstadkommas genom en förändrad avräkning i garantipensionen. Det bör även övervägas om den behovsprövade delen i mindre utsträckning ska reduceras av arbetsinkomster, även om detta kan ske på bekostnad av träffsäkerhet och ökad komplexitet.

Det bör vidare övervägas att införa tydligare incitament för uppskjutet uttag, exempelvis genom ett delningstal i garantipensionen. En sådan utformning kan dock påverka synen på garantipensionen som en förmån som säkerställer en given miniminivå, eftersom den månatliga ersättningen då kan variera med uttagstidpunkten. Överlag måste förmånernas utformning avväga träffsäkerhet och kostnader mot behovet av att upprätthålla drivkrafter till arbete.

Utredaren ska också förhålla sig till pensionsöverenskommelsen och livsinkomstprincipen, en bärande princip i det allmänna inkomstgrundande pensionssystemet och beakta respektavståndet mellan den som har arbetat ett helt yrkesliv och den som har arbetat lite eller inte alls.

Pensionsöverenskommelsen omfattar också en särskild undantagsregel i garantipensionen för personer med ett långt arbetsliv. Utredaren ska beakta att förutsättningarna att arbeta i högre åldrar skiljer sig åt mellan olika grupper, samt vikten av ett hållbart arbetsliv över tid.

Avgränsning av personkretsen

Personkretsen i grundskyddet bör analyseras i syfte att uppnå en mer enhetlig utformning, alternativt att tydligare motivera skillnader mellan förmånerna. Det bör också prövas om personkretsen bör baseras på intjänandeår eller bosättningsår och huruvida det finns anledning att detta skiljer sig åt mellan förmåner.

Vidare bör frågan analyseras om den försäkringstid som krävs för full garantipension – i dag 40 års bosättning – bör knytas till livslängdsutvecklingen. Som konstateras i propositionen Justerade åldersgränser i pensionssystemet (prop. 2021/22:181) kan det finnas skäl att anpassa denna försäkringstid till förändringar i livslängden, särskilt mot bakgrund av att riktåldern har införts.

Grundskyddets politiska och offentligfinansiella hållbarhet

Eftersom långsiktighet är av central betydelse vid utformningen av pensionssystemet bör grundskyddet utformas så att det är enkelt, begripligt och förutsägbart. Ett sådant system kan förbättra förutsättningarna för ett mer stabilt och offentligfinansiellt hållbart grundskydd över tid.

Samtidigt behöver en förenklad och mer enhetlig utformning vägas mot kravet på offentligfinansiell hållbarhet. Utredaren ska därför lämna förslag på ett grundskydd med goda förutsättningar för ekonomisk skalbarhet.

Uppdraget

En särskild utredare ska analysera och lämna ett samlat förslag till reformerat grundskydd i det allmänna ålderspensionssystemet, men kan om det finns särskilt behov lämna förslag till alternativa utformningar av delar i förslaget.

Utredaren ska

- analysera och lämna förslag på om, och i så fall hur förmånerna i grundskyddet kan renodlas och ges en mer sammanhållen struktur,
- analysera och lämna förslag på hur behovsprövningen kan utformas i syfte att öka begripligheten och förenkla administrationen samtidigt som riskerna för felaktiga utbetalningar och bidragsbrott minimeras,
- analysera och lämna förslag på hur träffsäkerheten i garantipensionen kan förbättras, hur grundskyddet bäst kan motverka fattigdom samt hur drivkrafterna till arbete och långa arbetsliv kan stärkas,
- analysera och lämna förslag på vilken typ av försäkringstid som bör tillgodoräknas inom grundskyddets olika förmåner samt hur denna kan anpassas till den ökade medellivslängden,
- lämna förslag på syftesbeskrivningar för respektive förmån och för grundskyddet som helhet samt hur grundskyddets inriktning kan följas upp och utvärderas genom lämpliga mål,
- lämna förslag på hur de olika delarna i grundskyddet bör benämnas så att de bättre speglar deras funktion och syfte,
- lämna förslag på, och analysera konsekvenserna av, utformningar av grundskyddet med goda förutsättningar för ekonomisk skalbarhet samt väga dessa mot offentligfinansiell hållbarhet över tid,
- analysera hur förslaget förhåller sig till EU-rätten och Sveriges internationella åtaganden i övrigt, och
- lämna nödvändiga författningsförslag och vid behov, beskriva möjliga övergångsregler.

Konsekvensbeskrivningar

De förslag utredaren lämnar ska ha sin grund i en konsekvensutredning i enlighet med förordningen (2024:183) om konsekvensutredningar.

Utredaren ska också särskilt redovisa bedömda risker och konsekvenser för pensionssystemet som helhet, inklusive tjänstepensioner. Utredaren ska vidare analysera konsekvenserna för kvinnor och män, för pensionärer med olika hushållstyper och inkomstnivåer samt för drivkrafterna till arbete och långa arbetsliv. Utredaren ska även analysera konsekvenserna för administrationen, inklusive möjligheterna till automatisering, risken för felaktiga utbetalningar och bidragsbrott. För eventuella övergångsregler ska utredaren också bedöma konsekvenserna av sådana för pensionärer idag och på längre sikt.

Det samlade förslaget som utredaren lämnar får inte leda till ökade utgifter.

Kontakter och redovisning av uppdraget

Utredaren ska ha en nära dialog med Pensionsmyndigheten och Försäkringskassan. Vidare ska utredaren inhämta synpunkter från Skatteverket, Utbetalningsmyndigheten, arbetsmarknadens parter, pensionärsorganisationer, Inspektionen för socialförsäkringen och, i den utsträckning utredaren finner det lämpligt, andra berörda myndigheter och aktörer.

Utredaren ska hålla sig informerad om och beakta relevant arbete som pågår inom Regeringskansliet och inom utredningsväsendet.

Uppdraget ska redovisas senast den 1 mars 2028.

(Socialdepartementet)